

Laidiens: 29.12.2008., Nr. 201

Ministru kabineta noteikumi Nr.1070

Rīgā 2008.gada 22.decembrī (prot. Nr.94 29.§)

Grozījumi Ministru kabineta 1998.gada 21.jūlija noteikumos Nr.256 “Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 221-98 “Ēku iekšējais ūdensvads un kanalizācija””

Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma 2.panta ceturto daļu

1. Izdarīt Latvijas būvnormatīvā LBN 221-98 “Ēku iekšējais ūdensvads un kanalizācija” (apstiprināts ar Ministru kabineta 1998.gada 21.jūlija noteikumiem Nr.256 “Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 221-98 “Ēku iekšējais ūdensvads un kanalizācija”” (Latvijas Vēstnesis, 1998, 219./220.nr.)) šādus grozījumus:

1.1. aizstāt noteikumu tekstā:

1.1.1. vārdus “saimniecības” ar vārdu “sadzīves”;

1.1.2. vārdus “rūpniecības uzņēmumi” ar vārdiem “ražošanas uzņēmumi” (attiecīgā locījumā);

1.1.3. vārdus “brīvais spiediens” ar vārdu “spiedienaugstums”;

1.1.4. vārdu “apvedlīnija” ar vārdu “apvadlīnija” (attiecīgā locījumā);

1.1.5. skaitlisko rādītāju (vienas strūklas minimālais patēriņš) “1,5 l/s” ar skaitlisko rādītāju “1,0 l/s”;

1.2. izteikt 2.2.apakšpunktu šādā redakcijā:

“2.2. automātiskās stacionārās ugunsdzēsības sistēmas;”;

1.3. izteikt 3., 4. un 5.punktu šādā redakcijā:

“3. Ēku iekšējo ūdensvadu, sadzīves kanalizācijas un lietussūdens novadīšanas sistēmu projektēšanā ievēro būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu un šī būvnormatīva prasības, kā arī piemēro to nacionālo standartu prasības, kuru sarakstu pēc Ekonomikas ministrijas ieteikuma sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas standarts” ir publicējusi laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” (turpmāk – piemērojamie standarti).

4. Ēkas iekšējais ūdensvads ir iekārtu un cauruļvadu sistēma, kas nodrošina patērētājus vienā ēkā vai ēku grupā ar ūdeni no ārējā ūdensapgādes tīkla caur kopējo ūdens uzskaites mezglu. Ja no iekšējā ūdensvada tiek ņemts ūdens ārējās ugunsdzēsības vajadzībām, jāievēro Latvijas būvnormatīvā LBN-222 par ūdensapgādi, ārējiem tīkliem un būvēm noteiktās prasības. Par punktu, kur beidzas ārējās ūdensapgādes sistēma un sākas iekšējā ūdensapgādes sistēma, uzskatāms ūdens uzskaites mezgls, kas izveidots uz ievada ēkā vai ēku grupā. Par šī uzskaites mezgla

izbūvi ir atbildīgs ārējās ūdensapgādes sistēmas īpašnieks, kas veic arī piegādātā ūdens uzskaiti un kvalitātes kontroli šajā punktā.

5. Ēkas iekšējā kanalizācija ir ar ēkas ārējām sienām norobežota iekārtu un cauruļvadu sistēma, kas nodrošina sanitāri tehnisko ierīču un tehnoloģisko iekārtu notekūdeņu novadišanu no ēkas līdz pirmajai skatai. Ja nepieciešams, projektā paredz vietējās attīrīšanas ietaises, kā arī lietussūdeņu novadišanu kanalizācijā. Par punktu, kur beidzas iekšējās kanalizācijas sistēma un sākas ārējās kanalizācijas sistēma, uzskatāma pirmā skataka. Par šīs skatakas izbūvi ir atbildīgs ārējās ūdensapgādes sistēmas īpašnieks, kas veic arī novadīto notekūdeņu kvalitātes kontroli šajā punktā, ja tas paredzēts līgumā ar iekšējās kanalizācijas īpašnieku.”;

1.4. izteikt 9.punktu šādā redakcijā:

“9. Nepieciešamību izbūvēt ēkas iekšējo lietussūdens novadišanas tīklu nosaka projekta arhitektūras daļā saskaņā ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu, kā arī atbilstoši jumta konstrukcijai un stāvu skaitam.”;

1.5. papildināt būvnormatīvu ar 23.6.apakšpunktu šādā redakcijā:

“23.6. atsevišķām sanitāri tehniskajām ierīcēm ūdens patēriņu pieļaujams noteikt saskaņā ar šī būvnormatīva 4.¹ pielikumu.”;

1.6. papildināt noteikumus ar 26.3.apakšpunktu šādā redakcijā:

“26.3. ūdens caurplūdumu var noteikt saskaņā ar šī būvnormatīva 5.¹ pielikumu.”;

1.7. izteikt 29.2.apakšpunktu šādā redakcijā:

“29.2. ražošanas uzņēmumu tehnoloģiskos ūdens patēriņus nosaka saskaņā ar šī būvnormatīva 24.3.apakšpunktu.”;

1.8. izteikt 32.punktu šādā redakcijā:

“32. Notekūdeņu maksimālo patēriņu stundā aprēķina saskaņā ar šī būvnormatīva 25.punktu.”;

1.9. aizstāt 36.punkta pirmajā teikumā skaitlisko rādītāju “900 kPa” ar skaitlisko rādītāju “1200 kPa”;

1.10. izteikt 47., 48., 49. un 50.punktu šādā redakcijā:

“47. Tvertņu akumulatorus centralizētajās karstā ūdens apgādes sistēmās uzstāda saskaņā ar šī būvnormatīva XVI nodaļu.

48. Ugunsdzēsības iekšējā ūdensvada nepieciešamību un minimālo ūdens patēriņu I, II, III, IV, V un VII izmantošanas veida būvēs nosaka saskaņā ar šī būvnormatīva 1.tabulu, bet VI izmantošanas veida būvēs – saskaņā ar šī būvnormatīva 2.tabulu.

49. Ugunsdzēsības krānu strūklas ražību, kompaktās strūklas darbības rādiusu, šļūtenes garumu un ugunsdzēsības stobra izplūdes diametru nosaka ar aprēķinu, ņemot vērā ražotāja datus.

50. Ugunsdzēsības krāniem, ugunsdzēsības šļūtenēm un stobriem jāatbilst piemērojamo standartu prasībām. Ugunsdzēsības krānu komplektē ar attiecīgā diametra ugunsdzēsības šļūteni un stobru saskaņā ar ražotāja datiem un aprēķiniem. Ugunsdzēsības krāna darbības rādiuss nedrīkst pārsniegt 30 m.”;

1.11. svītrot 51.punktu;

1.12. izteikt 52. un 53.punktu šādā redakcijā:

“52. Ugunsdzēsības iekšējo ūdensvadu var neierīkot ēkās, būvēs un būvju ugunsdrošības nodalījumos, kuru būvtilpums, augstums un stāvu skaits ir mazāks nekā minēts šī būvnormatīva 1. un 2.tabulā.

53. Ja ēku vai būvju daļām ir atšķirīgs būvtilpums, augstums, platums vai stāvu skaits vai telpām ir dažāda funkcionālā nozīme, ugunsdzēsības iekšējo ūdensvadu un tā ūdens patēriņu nosaka šādi:

53.1. ēkās un būvēs, kas nav sadalītas ugunsdrošības nodalījumos, – atbilstoši ēkas vai būves kopējam būvtilpumam, sprādzienbīstamībai vai ugunsbīstamībai un ugunsslodzei;

53.2. ēkās un būvēs, kur ir dažādu veidu sprādzienbīstamības, ugunsbīstamības un ugunsslodzes telpas un bīstamākā no tām ir atsevišķs ugunsdrošības nodalījums, – katram ēkas vai būves ugunsdrošības nodalījumam atsevišķi;

53.3. ar ugunsdrošības nodalījumiem sadalītām ēkas vai būves daļām – katram ēkas vai būves ugunsdrošības nodalījumam atsevišķi.”;

1.13. izteikt 1. un 2.tabulu šādā redakcijā:

“1.tabula

	Būves izmantošanas veids	Strūklu skaits	Vienas strūklas minimālais patēriņš (l/s)
1.	I izmantošanas veids:		
1.1.	desmitstāvu līdz sešpadsmitstāvu	1	1
1.2.	septiņpadsmitstāvu līdz divdesmitpiekstāvu	2	1
2.	II, III, IV un V izmantošanas veids:		
2.1.	līdz desmitstāvu ar būvtilpumu no 5000 līdz 25000 m ³	1	1
2.2.	līdz desmitstāvu ar būvtilpumu vairāk nekā 25000 m ³	2	1
2.3.	desmitstāvu līdz sešpadsmitstāvu ar būvtilpumu līdz 25000 m ³	2	2,5
2.4.	no desmitstāvu ar būvtilpumu vairāk nekā 25000 m ³	2	2,5
3.	VII izmantošanas veids:		
3.1.	ar būvtilpumu no 5000 līdz 25000 m ³	2	2,5
3.2.	ar būvtilpumu vairāk nekā 25000 m ³	2	5

2.tabula

Būves ugunsnoturības pakāpe	Ugunsslodze (MJ/m ²)	Strūklu skaits un vienas strūklas minimālais patēriņš (l/s) VI izmantošanas veida būvēs, kuru būvtilpums ir:	
		5000–25000 m ³	vairāk nekā 25000 m ³
U1	>1200	2 x 2,5	2 x 5
	300–1200	2 x 2,5	2 x 5
	<300	–	–
U2	>1200	2 x 2,5	2 x 5
	300–1200	2 x 2,5	2 x 5
	<300	–	–
U3	>1200	2 x 2,5	2 x 5
	300–1200	2 x 2,5	2 x 5
	<300	–	–

Piezīmes.

1. Sešpadsmitstāvu un augstākās publisko ēku kāpņu telpās paredz DN 100 mm sausos stāvvadus ar D 77 mm savienotājgalviņām katrā stāvā un pieslēgumu ugunsdzēsības tehnikai pirmā stāva līmenī uz ēkas ārējās sienas. Ūdensvada ievadā paredz vienvirziena vārstu.

2. Ražošanas un noliktavu būvēs, kurās nepieciešama vismaz viena aprēķinu strūkļa ar patēriņu 5 l/s, ugunsdzēsības krānus neapriko ar šļūtenēm un stobriem, bet paredz attiecīgā daudzuma pieslēgumus ar savienotājgalviņām un vienu ugunsdzēsības krāna komplektu (šļūtene un stobrs) ar vienas strūkļas minimālo patēriņu vismaz 1 l/s.

3. U1, U2 un U3 – būvju ugunsnoturības pakāpes saskaņā ar ugunsdrošību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.”;

1.14. izteikt 59.punktu šādā redakcijā:

“59. Neapsildāmās ēkās, būvēs un telpās iekšējā ugunsdzēsības ūdensvada darbspēja jānodrošina jebkurā gadalaikā, izmantojot sausos cauruļvadus vai citus inženiertehniskos risinājumus. Aizbīdņus izvieto vietās, kur temperatūra nav zemāka par 5 °C.”;

1.15. svītrot 60.punktu;

1.16. izteikt 61.punktu šādā redakcijā:

“61. Iekšējās ugunsdzēsības ūdensapgāde ēku vai būvju tehniskajos stāvos, pagrabstāvos, cokolstāvos, bēniņos un tehniskajās pagrīdēs ir nepieciešama, ja tās ugunsstodze ir lielāka par 300 MJ/m².”;

1.17. svītrot 65.punktu;

1.18. izteikt 66.punktu šādā redakcijā:

“66. Ugunsdzēsības sūkņu un elektroaizbīdņu distances vadības pogas izvieto ugunsdzēsības šļūteņu stacionāro iekārtu skapjos vai pie tiem. Vadības pogu atrašanās vietu apzīmē ar norādījuma zīmēm saskaņā ar standartu LVS 446:2004/A1:2006 “Ugunsdrošībai un civilajai aizsardzībai lietojamās drošības zīmes un signālkrašojums.”;

1.19. svītrot 3.tabulu;

1.20. izteikt 68.punktu šādā redakcijā:

“68. Telpās, kas aprīkotas ar stacionārajām automātiskajām ugunsdzēsības sistēmām, ugunsdzēsības krānus var ierīkot ūdens sprinkleru sistēmās atbilstoši ugunsdrošību regulējošajiem normatīvajiem aktiem un piemērojamajiem standartiem.”;

1.21. papildināt 83.punktu aiz vārda “ūdens” ar vārdiem “turpgaitas un cirkulācijas”;

1.22. aizstāt 89.punktā skaitli un vārdu “80.punktu” ar skaitli un vārdu “81.punktu”;

1.23. izteikt 96.punktu šādā redakcijā:

“96. Ja ēkai ir divi vai vairāki ievadi, tos pievieno sacilpotam ārējam tīklam. Ārējā tīklā starp ievadiem nepieciešams aizbīdnis vai cita noslēgarmatūra. Ja ēkā ir vairāk nekā 12 ugunsdzēsības krāni un nav iespējams divu ievadu pieslēgums sacilpotam ārējam ūdensvada tīklam, ugunsdzēsības vajadzībām paredz papildu rezerves tilpumus, ūdensapgādes urbumus vai slēgtas ūdens tvertnes vai tilpnes ar atsevišķām sūkņu iekārtām saskaņā ar šī būvnormatīva 171.punktu.”;

1.24. izteikt 104., 105. un 106.punktu šādā redakcijā:

“104. Ja ēkā nav pieļaujama atklāta cauruļu novietošana, iekšējā ūdensvada tīklus izvieto saskaņā ar šī būvnormatīva 6.pielikumu. Izvietojot cauruļvadus zemgrīdas kanālos, paredz pietiekamu skaitu remontlūku. Kanālos un tuneļos nav pieļaujama cauruļu izvietošana virs elektrokabeļiem.

105. Ugunsdrošības nodalījumos atļauts atklāti izbūvēt plastmasas cauruļvadus, ja tie nešķērso ugunsdrošības nodalījumu norobežojošās konstrukcijas. Cauruļvadiem, kuri šķērso ugunsdrošības nodalījumu norobežojošās konstrukcijas, jāparedz uguns aizsardzība, nodrošinot par vienu pakāpi zemāku ugunsizturību, nekā tā noteikta šķērsojošām konstrukcijām. Ēkās, kas augstākas par deviņiem stāviem, cauruļvadu norobežojošo konstrukciju ugunsizturībai jābūt vienādai ar šķērsojamo konstrukciju ugunsizturību.

106. Degtspējīgu cauruļvadu pretuguns aizsardzību nodrošina saskaņā ar šī būvnormatīva 243.punktu.”;

1.25. aizstāt 110.punktā skaitli un apzīmējumu “2°” ar skaitli un apzīmējumu “2 ‰”;

1.26. izteikt 119.punktu šādā redakcijā:

“119. Ugunsdzēsības ūdensvada sistēmas cauruļu un armatūras materiāliem vai cauruļu uguns aizsardzībai jānodrošina ugunsdzēsības ūdensvada sistēmas darbības ilgums vismaz 45 minūtes.”;

1.27. aizstāt 131.punktā skaitļus un vārdus “32. un 33.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “35. un 36.punktā”;

1.28. izteikt 141., 142., 143., 144. un 145.punktu šādā redakcijā:

“141. Ūdens mēriņā uzskaitē ēku ievados vai ūdensvadu tīklu atzaros izvieto karstā un aukstā ūdens mēriņus.

142. Atsevišķiem mēriņiem publiskajās, dzīvojamās un ražošanas ēkās uzstāda ūdens mēriņus. Daudzdzīvokļu dzīvojamajos namos katrā dzīvoklī uz katra stāvvada veido vienu atzaru, kur uzstāda vienu aukstā vai karstā ūdens mēriņu.

143. Ūdens mēriņa diametru nosaka atbilstoši vidējam ūdens mēriņam stundā maksimālā ūdens mēriņa diennaktī (maiņā), kas nedrīkst būt lielāks par ražotāja tehniskajos noteikumos paredzēto ūdens nominālo mēriņu. Ūdens mēriņa spiediena zudumus nosaka saskaņā ar šī būvnormatīva 144.punktu. Spārniņu tipa ūdens mēriņa diametru nosaka saskaņā ar šī būvnormatīva 9.pielikumu.

144. Ūdens mēriņa spiediena zudumi pie maksimālā sekundes caurplūduma nedrīkst būt lielāki par 25 kPa spārniņa tipa ūdens mēriņiem un par 10 kPa turbīnas tipa ūdens mēriņiem, bet ūdens caurplūdumam ugunsdzēsības vajadzībām – ne vairāk par 100 kPa.

145. Speciālo ūdens mēriņu diametru nosaka saskaņā ar ražotāja tehniskajiem noteikumiem. Ūdens mēriņi atbilst un tos uzstāda atbilstoši normatīvajiem aktiem par mēriņu vienotību.”;

1.29. papildināt 152.punktu ar ceturto teikumu šādā redakcijā:

“Ūdens mēriņa mezglam paredz manuālo elektroaizbīdņu distances atvēršanu ar vadības pogu no ugunsdzēsības šļūteņu stacionārām iekārtām gadījumos, ja ugunsdzēsības ūdensapgādei nepieciešamā ūdens mēriņa un spiediena nodrošināšanai nav nepieciešami ugunsdzēsības sūkņi.”;

1.30. izteikt 158. un 159.punktu šādā redakcijā:

“158. Sūkņu iekārtas (izņemot ugunsdzēsības sūkņu iekārtas) drīkst izvietot dzīvojamajās un publiskajās ēkās, ja to radītais maksimālais trokšņa līmenis nepārsniedz normatīvajos aktos par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās noteikto līmeni.